

יום ראשון כ"ג אדר א'

מורה שיעור לשנה מעוברת: מעמ' מא, פרק לב. והנה... עד עמ' מא, ועד קמן.

- 17 הנפש להיות יקרה בעיני הרבה יותר מהגוף, וממילא אסור ששמחה
18 זו תופר עליידי העצבות הנובעת מהגוף. והנה, על ידי קיום
19 הדברים הנזכרים לעיל, להיות גופו נבזה ונמאס בעיניו, –
20 בהשתכנעו, עליידי חשבון הנפש, עד כמה הגוף ירוד, רק
21 שמחתו תהיה שמחת
22 הנפש לבדה – ממה
23 שהוא יוצא מהגלות
24 וחוזר לשורשו האלקי,
25 על-ידי מצוות ומעשים
26 טובים, הרי זו הדרך
27 ישרה וקלה לזאת לידי
28 קיום מצוות "ואהבת
29 לרעך כמוך"¹ לכל נפש
30 מישראל למגדול ועד קמן. – החל מגדול במצוות ובמעשים
31 טובים, וכלה בקטן במצוות ובמעשים טובים, את כולם עליו
32 לאהוב כמו שהוא אוהב את עצמו.
- 1 בפרק הקודם, פרק לא, הסביר רבנו הזקן, שאחרי שהאדם
2 מגיע למרירות ול"לב נשבר", עליידי שעושה חשבון נפשו ממצבו
3 הרוחני שאיננו כמו שצריך להיות – יתדלדל להגיע לשמחה אמיתית
4 עליידי התבוננותו, שאכן, מבחינת הגוף והנפש הבהמית, הוא רחוק
5 מהקב"ה תכלית ריחוק, אבל
6 יש בו הרי נפש אלקית,
7 שהיא חלק אלקה ממעל
8 ממש, ומאחר שהנפש
9 האלקית נמצאת בגלות הגוף
10 והנפש הבהמית, ורחמנות
11 גדולה עליה – ישתדל,
12 משום כך, בלי הפסק לגאול
13 את הנפש האלקית מגלות זו
14 ולהחזירה לשורשה באלקות, עליידי קיום התורה והמצוות – שיבה
15 וחזרה זו מביאה לשמחת-נפש גדולה: שמחת היציאה מהגלות
16 ומהשבי. ולמרות שהגוף נשאר במצבו הנחות והלא-טוב – צריכה

ליקוטי אמרים

פרק לב והנה ע"י קיום הדברי' הנ"ל להיות גופו

נבזה ונמאס בעיניו רק שמחתו

תהיה שמחת הנפש לבדה הרי זו דרך ישרה וקלה לזאת

לידי קיום מצות ואהבת לרעך כמוך לכל נפש מישראל
למגדול ועד קמן.

יום שני כ"ד אדר א'

מורה שיעור לשנה מעוברת: מעמ' מא, כי מאחר שגופו... עד עמ' מא, בדבר לבדה.

- 51 אחת לשניה מורה על התבדלותן ולא על התאחדותן) – הרי כפי
52 שרבנו הזקן ממשיך ואומר ביחס לעניינינו – ואב אחד לכלנה, –
53 אב אחד ושורש אחד לכל נפשות בני ישראל.² כ"ק רבינו מסיים
54 הערתו האמורה: "כולנה – מתאחדים". כלומר: הרי זה יותר
55 מאשר נאמר קודם, בכך
56 ש"אב אחד" הוא "לכולנה"
57 – אחדות אחת. ולכן
58 נקראו כל ישראל
59 "אחים" ממש, מצד
60 שרש נפשם בה' אחד; –
61 כמו שלהרבה אחים יש אב
62 אחד, כך יש לכל הנשמות
63 אב אחד ושורש אחד.
64 בכך מוסבר כיצד אפשרי,
65 לכאורה, הדבר לאהוב את הזולת כמו את עצמו, אהבת עצמו
66 היא הרי טבעית ועצמותית, ואילו האהבה לזולת, איננה
67 עצמותית כי אם אהבה הנוצרת, ודבר עצמותי הוא תמיד חזק
68 יותר מאשר דבר הנוצר ונרכש. כיצד, איפוא, הוא יכול לאהוב
- 33 כי מאחר שגופו נמאס ומתעב אצלו, – הרי שאין מקום כלל
34 שמצד גופו יאהב את עצמו יותר מאשר את הזולת; כן אין מקום
35 כלל שיאהב את עצמו יותר מאשר את הזולת, בחשבו שהנפש
36 שלו היא למעלה במדרגה מאשר הנפש של הזולת, שהרי,
37 והנפש והרוח מי יודע
38 גדלתו ומעלתו בשרשן
39 ומקורן באלקים חיים, –
40 כיצד, איפוא, הוא יכול
41 לדעת שנפשו חשובה והיא
42 למעלה מנפש הזולת;
43 שמה המצב הפוך לגמרי?
44 פשוט – כי בעצם, שפך
45 מתאימות, – כל הנשמות
46 שוות, במדרגה אחת. כ"ק
47 רבינו מעיר: "ועוד יותר מזה שמתאימות אבל מחולקות כאו"א
48 בפ"ע – הנה ואב אחד כו". כלומר: נוסף על כך, שהנשמות
49 מתאימות, אך יחד עם כך הן נבדלות אחת מהשניה וכל נשמה
50 היא דבר לעצמו (כי עצם הדבר שאנו אומרים שהן מתאימות

ליקוטי אמרים

כי מאחר שגופו נמאס ומתעב אצלו

והנפש והרוח מי יודע גדולתן ומעלתן בשרשן ומקורן

באלקי' חיים, בשגם שכולן מתאימות ואב א' לכולנה

ולכן נקראו כל ישראל אחים ממש מצד שורש נפשם

בה' אחד רק שהגופים מחולקי'. ולכן העושי' גופם עיקר

ונפשם טפלה אי אפשר להיות אהבה ואחות אמיתית

ביניהם אלא התלויה בדבר לבדה.

1. ויקרא יט, יח. 2. לפני כן הוא אומר "מי יודע גדולתן ומעלתן" – של הנפשות, הרי שישנם הבדלים בין מדרגות הנפשות, ומיד אחר כך הוא אומר "שכולן מתאימות ואב אחד לכולנה", שכל הנפשות שוות ואפילו מאוחדות? אלא הפירוש הוא: ב"אלקים חיים", השם של "בינה דאצילות", בה מתחילות הנשמות לרדת בסדר ההשתלשלות של המדרגות – כאן ישנם הבדלים בין מדרגה אחת לשניה; אין זה אלא מה שאין אנו יודעים אופן החילוקים. אך, כשהנשמות נמצאות בשורשן, ב"חכמה", שהיא בחינת "אב אחד" – "אב" הוא בחינת "חכמה" – שם אין שום הבדל והתחלקות בין נשמה אחת לשניה (כמו במשל (בפרק שני) – ביחס לשורש הנשמה ואיך שהיא יורדת לאחרי מכן בהשתלשלות – ה"בן" ששורשו הוא מטיפת מוח האב, שם אין עדיין ציור של אברים נפרדים; וכשטיפת האב יורדת לאחרי מכן בבטן האם, שם מתחילה להתהוות תבניתם של האברים השונים והתחלקותם). הרי שבשורש הנשמות "אב אחד לכולנה" – שכל הנשמות מאוחדות. 3. הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ולא קרובים או דומין (כפה" לך יג, ח) –" מה שבני ישראל